

Radovedna Milojka

ŠOLSKI ČASOPIS

OŠ Milojke Štrukelj Nova Gorica

1. izdaja, letnik 1, november 2019

V prvi številki lahko preberete:

Kdo smo

Poročila iz
kulturnih,
naravoslovnih
in športnih dni

Intervju z
ravnateljem

Intervjuje s
predstavniki
razredov ŠP

O Malih
sivih
celicah

Reportaže iz
Prage, Londona,
Grčije, Napolija
in Borovnice

Rezultate
tekmovanj

In še
velikoooo
razvedrilnega
programa

Kdo smo mi ...

Tisa Božič

Živijo, sem Tisa Božič in obiskujem 6. c razred. V prostem času rada rolam ter se igram zunaj s prijatelji. Kadar pa so deževni dnevi, najraje s svojim očetom gledam filme in igram Minecraft. Dobro mi gre tudi v različnih športih, a najraje imam kajak, ki ga treniram že štiri leta.

Na novinarski krožek sem se vpisala, ker mi je v veselje pisati članke in intervjuvati različne ljudi.

Taj Vižin

Moje ime je Taj Vižin. Hodim v 7. a razred. V prostem času rad gledam televizijo. Treniram tudi karate, imam rjav pas. Poleg tega pa vidite, da mi je vseč šolsko novinarstvo. Moj najljubši šolski predmet je slovenščina. Rad še veliko debatiram o različnih stvareh, ampak k debatnem krožku ne hodim.

Upam, da vam bodo moji prispevki za šolski časopis vseč.

Čarna Perše

Ime mi je Čarna in obiskujem 6. c razred. V prostem času treniram judo in igram kitaro.

Na novinarski krožek sem se vpisala, ker mi je to delo zabavno in zanimivo. Pa tudi zato, ker ga vodi meni najboljša učiteljica.

Maša Šavli

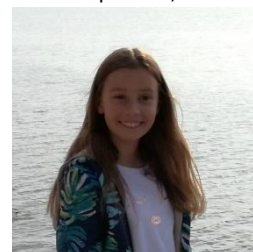
Živijo! Sem Maša Šavli in obiskujem 6. b razred. Moj največji hobi je branje knjig, prav tako rada poslušam glasbo, pa tudi za risanje se najde nekaj časa. V šolsko novinarstvo sem se vpisala predvsem z razlogom, da mi širi nova obzorja ter z zavedanjem, da je vedno bolje vedeti nekaj več kot manj. Do sedaj sem bila na krožku le nekajkrat, vendar sem že prepričana, da mi je vseč.

Upam, da vam bo naš prvi izvod Radovedne Milojke v zabavo.

Maša Ivana Lojk

Živijo, sem Maša Lojk. Hodim v 5. c razred. V prostem času rada rišem, igram klavir in se družim z družino in prijatelji. Zelo rada imam živali. Na novinarstvo sem se vpisala, ker se mi poklic novinarja zdi zanimiv.

... NOVINARJI?

Matija Vodopivec

Sem Matija Vodopivec, hodim v 5. a razred. V prostem času treniram nogomet za DMNG, učim se igrati bobne in kitaro na glasbeni šoli Ozlinka, rad poslušam glasbo in igram igrice. Zelo rad imam tudi živali.

Na novinarski krožek sem se vpisal, ker mi je zabavno intervjuvati ljudi in pisati članke.

Lara Koder

Sem Lara Koder, obiskujem 5. c razred. Rada plešem, plavam, rišem in obožujem živali.

Na novinarski krožek sem se vpisala, ker rada pripovedujem in pišem članke. Upam, da vam bodo moji prispevki všeč.

Taja Brajdot

Moje ime je Taja Brajdot. Stara sem 12. let in obiskujem 7. a razred Osnovne šole Milojke Štrukelj. Že sedem let redno treniram twirling. Ta šport vsebuje gimnastiko, ples in palico. V prostem času se rada igram ali pa se družim s prijatelji.

Za ta krožek sem se odločila, ker mi je to delo všeč.

Laura Muren Bratuž

Moje ime je Laura Muren Bratuž. Obiskujem 6. d razred. V prostem času rada igram klavir in berem.

Novinarski krožek obiskujem, saj me zelo zanima, kako je, če si po poklicu novinar in pišeš članke za revije in časopise.

Brina Božič

Pozdravljeni, sem Brina Božič iz 8. a razreda. V prostem času se rada igram z našim domačim mačkonom. Moj najljubši šport je kajak, ki ga tudi zelo rada treniram. Moja najljubša šolska predmeta sta fizika in geografija.

Na novinarski krožek sem se vpisala zato, ker me zanima novinarstvo in ker je zanimivo poslušati ideje drugih.

Ana Bavdaž

Živijo, sem Ana Bavdaž in obiskujem 5. c razred. V prostem času se rada igram s psičko Tijo, kadar dežuje, pa s sestrami. Novinarski krožek obiskujem, ker rada pišem članke in intervjuvam ljudi.

Gaja Logar

Živijo, sem Gaja Logar in obiskujem 5. c razred. V prostem času se igram s prijatelji, kadar je deževno, pa s kužkom Dinom. Novinarski krožek obiskujem, ker rada intervjuvam ljudi.

Nina Marija Lojk

Živijo, moje ime je Nina Marija Lojk, hodim v 5. c razred. V prostem času rada igram violino, pečem sladice in berem. Na šolsko novinarstvo sem se vpisala, ker bi rada spoznala poklic novinarja.

Liam Černic

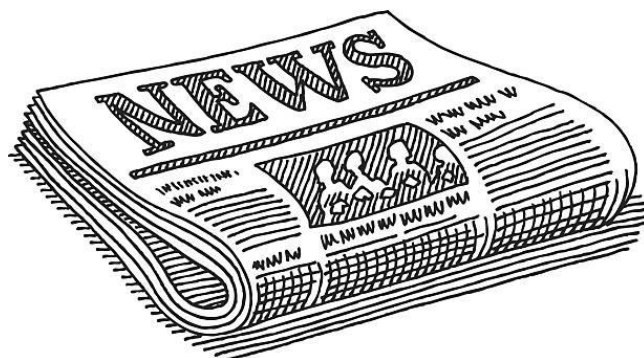
Sem Liam Černic, obiskujem 5. c razred. V okviru šole obiskujem novinarski krožek, sem aktiven član taborniške organizacije in se učim igranja na akustično kitaro. Zelo rad skupaj z družino potujem po svetu in odkrivam nove kraje in ljudi.

Zarja Zoroja Gabriel

Sem Zarja Zoroja Gabriel iz 6. b. Stara sem enajst let. V prostem času rada treniram gimnastiko in igram trobento, poleti pa rada jadram.

K novinarstvu sem se vpisala, ker mi je všeč pisati članke in ker se naučim veliko novega.

Intervjuji s predstavniki razredov

MILA ŠIROK – predsednica Šolskega parlamenta

Mila obiskuje 9. a razred. Je zelo dobra in prizadevna oseba. To šolsko leto je postala predsednica Šolskega parlamenta.

ZAKAJ SI ŽELELA POSTATI PREDSEDNICA ŠOLSKEGA PARLAMENTA?

Že odkar sem izvedela, da je možno postati predsednik/predsednica šole, sem si predstavljala, kako bi to bilo. In ko so me letos izvolili za predsednico razreda, so se mi vrata na široko odprla. Tako sem kandidirala in bila izvoljena.

S ČIM SI PREPRIČALA PREDSTAVNIKE IN NAMESTNIKE RAZREDA, DA SO TE IZVOLILI?

Na prvem sestanku Šolskega parlamenta smo se pogovarjali o stvareh, ki so nam oz. nam niso všeč na šoli. Ostale člane sem poslušala in nato njihove težave obrnila sebi v korist.

KAJ LAHKO UČENCI NAREDIMO, DA BI BILA NAŠA ŠOLA BOLJ PREPOZNAVNA?

Mogoče bi našo šolo pohvalili svojim prijateljem in znancem. Gostili razne prireditve, kot so Ključ za upanje in podobne.

ALI SI ŽELIŠ NA ŠOLI KARKOLI SPREMENITI ALI DODATI?

Na šoli si seveda želim spremeniti nekaj stvari. Osebnostno bi rada spremenila urnik, v smislu, da bi učenci, ki imajo 6. ter 7. uro blok uro, imeli čas za kosilo ...

ALI BI PRIPOROČILA NAŠO ŠOLO KAKŠNEMU PRIJATELJU? ZAKAJ?

Ja bi, saj se tukaj veliko naučiš (seveda če se potrudiš) in tudi zato, ker sem v svojih devetih letih na šoli dobila veliko novih prijateljev.

Čarna Perše in Tisa Božič

MONIKA STANIČ, 8. c

Ali si kdaj želela postati predstavnica razreda in zakaj?

Ne ravno, saj sem se bala, da si česa ne bom zapomnila za posredovati razredu.

Kaj storiš, če v razredu problematičen sošolec, ki si ga že večkrat opozorila, nadaljuje z motenjem?

Povem učiteljici, naj ukrepa.

Kaj zate predstavlja biti predstavnica razreda?

Predstavnica razreda je učenec, na katerega se lahko kdorkoli zanesesh in ki zna posredovati informacije.

Brina Božič

v Šolskem parlamentu

META KODER, 5. b

Ali si pričakovala, da boš postala predstavnica svojega razreda?

Na začetku sem pričakovala, potem pa ne več.

Ti je ta naziv všeč? Kaj ti pomeni?

Da, ker se počutim odgovorno. Pomeni mi veliko.

Se ti zdi, da to delo dobro opravljaš?

Zdi se mi, da mi zaenkrat še kar dobro gre.

Nina Marija Lojk

**Ali ste vedeli,
da je**

ŠOLSKI PARLAMENT

izvršilni organ skupnosti učencev šole? Predstavnike voli skupnost učencev. Šolski parlament se skliče vsaj dvakrat letno, svoje ugotovitve, predloge in pripombe člani parlamenta posredujejo ravnatelju in svetu šole.

DAVID ŠUŠMELJ, 8. b

Ali si že imel izkušnje s šolskim parlamentom? In, če si jih imel, kaj vse se je spremenilo?

Da, imel sem že izkušnje s šolskim parlamentom. Letos je bil tudi ravnatelj prisoten, saj prejšnja leta ni bil zraven. Bile so zraven tudi socialna delavka, pedagoginja ...

Zdaj, ko si predstavnik razreda, boš kaj bolj pozoren na razredno obnašanje?

Seveda, da bom pozoren, in se bom potrudil vse najboljše za naš razred.

Ali bi hitro ukrepal, če bi eden od sošolcev večkrat motil pouk? Kako bi to najhitreje rešil?

Da, rekel bi mu, naj se ustavi, in če nadaljuje, povedal učiteljici/učitelju, da ga ona/on zaustavi.

Brina Božič

TISA BOŽIČ, 6. c

Ali si pričakovala, da boš bila to šolsko leto predstavnica razreda?

Ne, zato ker so se oddelki na novo zmešali in nisem vedela, kakšni so drugi učenci po karakterju. Sploh nisem pričakovala, kako se bodo drugi učenci odzvali name in potem sem kandidirala in bila izvoljena.

Kaj si želiš izboljšati v vašem razredu?

Želim si izboljšati to, da bi se med sabo povezali, lahko bi še izboljšali tišino pri pouku. Verjamem, da nam bo uspelo.

Kakšno je tvoje stališče do mešanja razredov?

Hmmmmmm, zaenkrat mi je v redu, ampak vseeno pogrešam moje prejšnje sošolce. Verjamem, da se bom sčasoma navadila in v štirih letih, mislim, da se bomo dobro ujeli in povezali.

Čarna Perše

NINA LADAVA, 5. d

Kako se počutiš zdaj, ko si predstavnica razreda?

Počutim se zanimivo in zmedeno.

Ti je ta naziv všeč?

Da, ker je to velika čast.

Boš upoštevala mnenja učencev?

Da, ampak odvisna je vsebina.

Lara Koder

ČARNA DJURIĆ, 6. d

Kaj si želiš izboljšati na šoli?

Želim si, da bi bilo v jedilnici tišje, da bi več poslušali učitelje in učiteljice, namesto, da klepetajo, in da ne bi več toliko divjali na hodnikih, saj bi se lahko pripetila kakšna nesreča.

Kakšen vzor daješ razredu?

Dober, saj ne govorim grdih besed in ko se na hodnikih in tudi v učilnicah prerivajo in kričijo, jih opozorim in jim rečem, naj ne kričijo toliko. Trudim se redno prinašati domačo nalogo, saj obiskujem tudi glasbeno šolo in odbojarski klub.

Kakšno mnenje imaš o razdelitvi 6. razredov?

Meni se zdi v redu, ker tudi, če kdaj pogrešam stare sošolce, jih velikokrat opazim na hodnikih in se takrat malo podružimo. Dobra stran je, da sem spoznala veliko novih prijateljev, ki jih prej nisem imela.

Laura Muren Bratuž

VAL KRALJ, 6. b

Kaj misliš, katere lastnosti mora imeti dober predstavnik razreda?

Imeti dobre ocene, biti prijazen do sošolcev ...

Zakaj misliš, da si ti najboljša izbira?

Zato, ker sem rad predstavnik razreda, ker sem vzoren učenec.

Kakšno je tvoje mnenje o deljenju razredov?

O deljenju razredov sem neodločen – ni tako slabo ampak tudi dobro ni, nekaj vmes.

Zarja Zoroja Gabriel in Maša Šavli

MARKO BERCE, 9. c

Kot predstavnik 9. c razreda si moral na šolskem parlamentu predstaviti problematiko na šoli. Kakšna je bila ta problematika?

Jaaaa, vsak predstavnik je predstavil problematiko in jaz sem izpostavil, da so stranišča v slabem stanju in da bi jih morali popraviti.

Katere lastnosti mora, po tvojem mnenju, imeti dober predstavnik razreda?

Najbolj pomembno je, da se razumeš z vsemi svojimi sošolci, da spoštuješ delavce na šoli in da imaš dobre ocene.

Ali misliš, da je treba na šoli kar koli spremeniti?

Ja, tako kot sem že prej omenil, stranišča so potrebna popravila.

Tisa Božič

LANA RUSJAN, 8. a

Zakaj misliš, da so te sošolci/sošolke izvolili za predstavnico razreda?

Mogoče zato, ker sem že bila predstavnica razreda in vem, kako je v Šolskem parlamentu.

Povedala si nam, da si imela že izkušnje. Kakšne so bile? In ali boš letos kaj spremenila?

Pred dvema letoma sem bila podpredstavica razreda. In kar bi želeli spremeniti na šoli, smo že povedali na Šolskem parlamentu.

Ali boš povedala ideje/zamisli na šolskem parlamentu, ki so jih predlagali sošolci/sošolke? Kakšne so bile te ideje?

Da bi imeli med 5. in 6. šolsko uro odmor za kosilo vsaj 15–20 minut, toplo vodo, za prenovo stranišč, prebarvat/obnovit učilnice, nova oprema v učilnicah (mize, stoli).

Brina Božič

TIAN KOBAL, 5. a

Zakaj si kandidiral?

Kandidiral sem, ker se bil že lani predstavnik in ker smo lani bili na Ledinah, nismo mogli hoditi na Šolski parlament. Zato sem si želel letos iti in spet postati predsednik.

So te sprejeli kot predstavnika razreda?

Da, so bili navdušeni, nekateri so rekli: »Uuuu, bravo Tian, si predsednik!« Nekateri pa so bili malo razočarani, ker niso bili oni.

Kako lahko ti, kot predstavnik razreda, vplivaš na stvari v razredu?

Če se zgodi kakšen spor, pridem tja, vprašam, kaj se je zgodilo, zakaj se je to zgodilo, kdo je začel s tem in potem to, kar povejo, poskušamo razrešiti.

Matija Vodopivec

ŠPELA BELOVIČ, 9. b

Ali si pričakoval, da boš izvoljena za predstavnico razreda? Zakaj?

Ne, nisem pričakovala, ker sem mislila, da bo sošolka, ki je bila vsako leto do sedaj.

Kakšen vpliv misliš, da daješ, kot predstavnica?

Dober, ker delam domače naloge, ker imam dober šolski uspeh, ker se trudim, ker poskušam pomiriti prepire in ker pojem vse kosilo.

Kaj si želiš izboljšati v svojem razredu?

Želim si manj verbalnega nasilja in boljše prijateljske odnose.

Zarja Zoroja Gabriel

ALEKS PALIČ, 9. d

Zakaj si si želel postati predstavnik razreda?

Ker se mi to zdi zabavno, ker sem zelo komunikativna oseba in ker rad pomagam drugim.

Ali so te učenci dobro sprejeli? Kako to veš?

Da, dobro so me sprejeli. Najprej so mi vsi čestitali in sedaj me spodbujajo.

Kaj si želiš spremeniti na šoli?

Odnose med učenci različnih generacij in znotraj generacije same.

Laura Muren Bratuž

Grčija – popek sveta

Naše potovanje se je začelo v Sežani, kjer smo se povzpeli na avtobus do anconskega pristanišča. Tam je čakal trajekt, ki je odplul čez jadransko morje do prelepe Grčije.

Najprej smo si ogledali jezero Pamvotida, obzidje in lušno mesto Ioannina.

A tistega dne so me presunili samostani v Meteori na približno 600 m nadmorske višine, zgrajeni v 14. st. in to brez naprednih naprav. Kaj se skriva v njih, so ugotovili šele v 20. st., ko so jih uporabili kot lokacijo za snemanje filma Samo tvoje oči. Pred tem so se morali vleči gor s škripci.

Ko smo se naslednjega dne odpravili na pot, nam je vodič povedal, da je ta dan poseben, saj je to njihov državni praznik – dan ne (dan ochi), ko se spominjajo dne, ko so Grki Italijanom rekli ne (ochi). Ustavili smo se tudi pri Vročih vratih (Termopile) oz. žveplenem izviru, ki je močno smrdel.

Ali ste vedeli, da je bil nekoč »popek« sveta v Grčiji, ki pa so ga kasneje predstavili v Istanbul?

Jaz tega nisem vedela, dokler si nismo odšli ogledat prečudoviti Delphoi oz. Delfi, ki so ga obiskovali že v 12. st. pr. n. št.

Seveda ne smem pozabiti na ogromno gledališče s 5000 sedeži ...

... in še večji stadion, ki ti kar vzame sapo, ko ga vidiš.

A nič se ne more primerjati s stadionom v Atenah, ki ga športniki zagotovo poznate po olimpijskih igrah.

Atene so prava zakladnica zgodovine in ogledov: od Akropole, muzejev, Zevsovega svetišča, trgovin in mesta samega.

Atene so eno najlepših mest, kar sem jih kdaj obiskala, saj so polna zgodovine.

Izvedela sem, da so Atene poimenovali po grški boginji Ateni in da je Akropola sestavljena iz Partenona, Propileja, Nikinega tempelja (Naós Apteroú Nikis) in Erehtejona. A dovolj o Atenah, ker nas čaka še nekaj ogledov.

Ogledali smo si tudi Korintski prekop, ki ga boste našli tudi v Guinnessovi knjigi rekordov 2020, in se odpravili do tisočeri svetnic v Apolonovo svetišče v Epidavru. Tam so imeli bolnišnico, gledališče in še

mного drugih stvari.

Prišli smo še do najstarejše znamenitosti. To je najstarejša ohranjena grobnica v Mikenah in še prav posebna levja vrata ter se počasi vrnili v mrzlo Slovenijo.

Laura Muren Bratuž

PRAGA – čudovito mesto tradicije

Prago smo z družino lani prvič obiskali med krompirjevimi počitnicami in ker nam je bilo tako lepo, smo jo letos spet. Lani smo si ogledali glavne znamenitosti, med drugim: grad in grajski kompleks, Karlov most, Astrološko uro na starem mestnem trgu in razgledni stolp Petrin ...

Letos pa smo se najprej odpravili na Naplavko – tržnico domačih dobrot in obrtniških izdelkov, ki se odvija vsako soboto na obrežju reke Vltave. Tam sem si privoščil klobaso v slastni štručki. Na tržnici so prodajali doma pečen kruh, suho meso, keramične izdelke, piškote, torte, okraske ... Najbolj so mi bili všeč piškoti z motivom noči čarovnic. Na Naplavko so ljudi privabljali tudi z domačo glasbo.

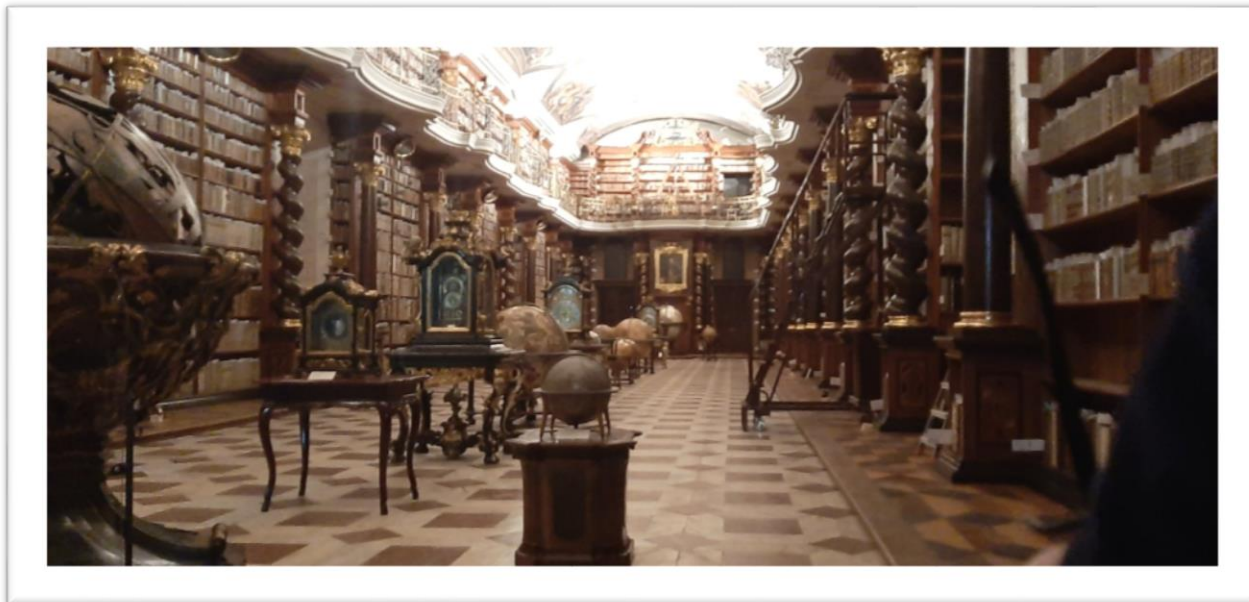

V nedeljo smo se sprehodili skozi Letna park, da smo pršili do Tehničnega muzeja. Muzej meri šest nadstropij, v katerih so stalne razstave, med drugim tudi: kako je nastala ura, tiskanje knjig v preteklosti, razvoj gospodinjskih

aparatur, razvoj astronomije, kako je nastala fotografija, razvoj prometnih sredstev, prikazan je studio Češke TV ... Najbolj mi je bil všeč oddelek astronomije, ker smo lahko pogledali skozi simulacijski zvezdogled in se naučili, kako se ga upravlja. Na žalost smo imeli malo časa na voljo in smo hiteli novim dogodivščinam naproti.

Naša naslednja postaja je bil Clementinum. Najprej je to bil samostan Jezuitov, iz katerega je ohranjena čudovita knjižnica, potem univerza, nato astronomski dom in sedaj muzej. Po ozkih lesenih stopnicah smo se iz knjižnice vzpenjali do vrha stolpa, s katerega so astronomi opazovali zvezde. Na tleh je bila skoraj neopazna nitka, ki je bila vpeta na obe strani zidu. Ko je v starih časih skozi zelo majhno luknjico v zidu vrha stolpa na nitko posvetila sončna svetloba, je to pomenilo, da je poldan. Takrat je sluga astronomov z zastavo pomahal s stolpa, da ga je videl vojak na gradu, ki je takrat začel streljati, da so ga slišali zvonarji v zvonikih. Ti so začeli zvoniti z zvonovi in tako obveščali meščane, da je ura dvanajst.

V naslednjih dneh smo si ogledali še Botanični park in grad v Pruhonicah ter sotočje rek Vlatve in Labe v Melniku. Bili smo tudi v najstarejši pošti v Pragi, knjižnici v centru mesta, si ogledali stolp Žižkov ter se vozili z zanimivim dvigalom Paternoster. Kljub temu, še vedno nismo videli vsega, zato bomo naslednjič obiskali še živalski vrt ter kar si najbolj želim, da bi se vozili s pedalini po Vltavi.

Matija Vodopivec

Prelepa je ta moja BOROVNICA

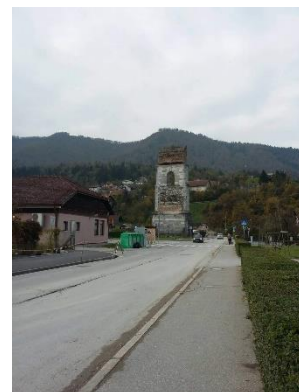

Če se vam poželi borovnic, se odpravite v Borovnico. To je vasica na robu Ljubljanskega barja, kjer gojijo ameriške borovnice, saj je zemlja tam primerna za rast. A ime kraja vseeno ni povezano s tovrstnim jagodičevjem, saj takrat, ko je kraj dobil ime, nasadov še niso poznali.

Za nastanek krajevnega imena je bilo več teorij. Meni je osebno najbližje ta, da je kraj dobil ime po brunih, ki so jih polagali po močvirnatih tleh, da se ta niso udirala. Stari Borovničani so kraju pravili "Brunica". Kot sem izvedela od domačinov, so kraju pravilu tudi Coklburg, ker so kmetje pred leti nosili lesene cokle.

Če hočeš Borovničana užaliti, mu reci Coklar, in boš videl njegovo reakcijo.

Največja znamenitost Borovnice je steber mostu, katerega je dala zgraditi zadnja avstrijska cesarica Marija Terezija. Dolg je bil 500 m in imel 52 stebrov. Med drugo svetovno vojno so ga zavezniki uničili, da bi onemogočili Nemcem transport, vendar so ga Nemci v nekaj mesecih obnovili s kovinsko konstrukcijo. Po koncu druge svetovne vojne so ga podrli, ker so bili zaradi bombardiranja temelji nestabilni. Pot čez viadukt ni bila več varna. Ostal je le en steber, ki je še zdaj znan kot Borovniški viadukt. Ker promet ni več potekal čez most, so zgradili železniško progo, ki še danes obratuje.

Ena pomembnejših zgradb v Borovnici je gasilski dom, ki je star več kot 100 let. Pomemben je, saj je poleti v sušnih obdobjih veliko požarov in možnosti za njih. Gasilci pa ne pomagajo le pri gašenju požarov, ampak skrbijo tudi za družabno življenje. Odgovorni so za kar nekaj prireditvev, pri katerih pomagajo že mladi gasilci. Največji tovrstni prireditvi v Borovnici sta poleti Praznik borovnic in pozno jeseni Noč pod viaduktom. Sama sem za jesenske počitnice pomagala pri okrasitvi šotora za zabavo Halloween in Noč pod viaduktom. Pomagala sem, čeprav nisem gasilska, a to le zato, ker je moja teta (gasilka) bila zadolžena za okrasitev.

V tem kraju imajo poleg že omenjenih zgradb in spomenikov še tri trgovine, banko, blokovsko naselje, šolo, vrtec, pokopališče ...

V okolici Borovnice je kar nekaj krajev in znamenitosti, ki so zanimive za turiste, na primer Pekel, Bistra, Pokojišče ...

Pekel je med njimi eden najbolj obiskanih krajev, saj je tam pet slapov. Na začetku se vidi mlin, ki na žalost ne deluje več. Če nisi ravno pohodniški tip, pojdi raje le do drugega ali tretjega slapa, kjer so se Borovničani včasih tudi kopali. Če rad hodiš, pa naj te zanese vse do petega. In če že greš v Pekel, ne pojdi v »kroksih« ali japonkah, ampak poskrbi za primerno obutev, saj je bilo tam že več nesreč.

Če se ti poželi celodnevnega izleta, obišči Pokojišče. To je kraj na hribu nad Borovnico.

Kaj pa muzeji? V Borovnici sami ni muzeja, je pa v bližnji Bistri. V njem so razstavljeni avtomobili, nagačene živali in predstavljene različne stare obrti.

Prebivalstvo v Borovnici je bilo včasih zaposleno v lesni industriji, tovarni LIKO. A čez čas je propadla, zato so se ljudje začeli voziti z vlakom v Ljubljano. Ampak tisti, ki niso hoteli delati drugje, so postali kuharji, učitelji, železničarji, vzgojitelji in trgovci.

Sama v Borovnici velikokrat preživljam svoje vikende in počitnice, saj imam tam sorodnike (dedija, babico) ... Ker pa v Borovnici živijo že več časa, sem jih povprašala o razliki med življenjem danes in nekoč. Povedali so, da so se včasih na vasi vsi med seboj poznali, sedaj pa je veliko manj poznanstev. Hiše so prenovljene in bolj moderne kot nekoč. Kmetijstvo se zmanjšuje in je tudi manj kmetij. Da, takrat je bilo res drugače.

No, zdaj veste več o Borovnici, in upam, da če boste kje blizu, si boste ta kraj tudi ogledali.

Zarja Zoroja Gabriel

LONDON – največje evropsko mesto

Z družino smo se za jesenske počitnice odpravili v Veliko Britanijo. Najprej smo obiskali pokrajino Wales, nato pa bili še nekaj dni v Bristolu pri prijateljih. Nazadnje smo obiskali London, kjer smo videli veliko znamenitosti.

London je velenje mesto v Angliji in glavno mesto Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske. V njem živi približno 8 milijonov prebivalcev. Ustanovili so ga Rimljani leta 50 pr. n. št.. Je eno najpomembnejših poslovnih, kulturnih, političnih in izobraževalnih

središč na svetu. Leži ob reki Temzi na jugovzhodu otoka poimenovanega Velika Britanija in je po večini kriterijev največje mesto v Evropi.

Anglija je dežela na severovzhodu Evrope in najbolj pogosto poseljen del Velike Britanije. Ima več kot 54 milijonov prebivalcev, od tega jih slaba petina živi v Londonu.

V Angliji govorijo pretežno angleško, čeprav ne obstaja zakon, ki določa, da je angleščina uradni jezik.

Angleščina je edini jezik, ki se uporablja za službene namene. Hkrati pa se ocenjuje, da 133.000 prebivalcev Anglije govori valižanščino, ki velja za keltski jezik. Pred prihodom Rimljanov so Britanijo poseljevali Kelti – to so ljudstva in plemenske skupnosti mlajše železne dobe v srednji Evropi, ki so govorile keltske jezike in imele podobno kulturo. To ozemlje so plenili tudi mogočni Vikingi, ki so leta 1066 zasedli del Anglije. Ime Anglija pa izvira iz stare angleške besede Engaland, kar pomeni dežela Anglov. Angli so bili germansko pleme, ki je poselilo območje v zgodnjem srednjem veku.

Zgodovina Britanije je bila do nekaj sto let nazaj polna spopadov in tekmovanj med različnimi državami. Velika Britanija je dosegla svoj višek v času vladanja kraljice Viktorije. Bila je prva dežela, ki je doživela industrijsko revolucijo. Njeni trgovci so vodili v svetovni trgovini, britanski državniki pa so obvladali svetovno politiko. Britanski imperij je obsegal velik del Afrike, Kanado, Indijsko podcelino in Avstralijo ter Oceanijo. Velika Britanija je ena izmed redkih držav, ki ima svojo kraljevo družino. V Buckinghamski palači danes živi kraljica Elizabeta II. s svojo družino in vlada Združenemu kraljestvu Velike Britanije in Severne Irske ter drugim delom Commonwealtha.

Sedaj pa preidimo na znamenitosti, ki sem jih videla:

Tower bridge/London tower

Tower Bridge je dvizni most čez reko Temzo v Londonu. Stoji zraven znamenite trdnjave Tower of London, po kateri nosi svoje ime. To je utrdba, palača in ječa hkrati, ki je v angleški zgodovini igrala osrednjo vlogo skoraj tisoč let. Danes je v njej stalna razstava, na kateri so na ogled znameniti kronski dragulji.

Buckinghamška palača

Je uradno domovanje britanske kraljeve družine v Londonu od leta 1837.

To je tudi uradna kraljičina rezidenca. Buckinghamška palača ima vsega skupaj 775 sob, od tega 19 sob za uradne sprejeme, ki si jih je možno ogledati vsako leto med uradnim odprtjem palače meseca avgusta in septembra. V kraljevi rezidenci je trenutno zaposlenih okrog 300 ljudi.

Big Ben/Clock tower (na žalost so ga ravno popravljali)

Big Ben je del Westminsterške palače, v kateri je sedež angleškega parlamenta. Ime je dobil po siru Benjaminu Hallu, ki je nadziral dela v stolpu, ko so leta 1856 zaključevali gradnjo. Čeprav turisti in tudi sami Londončani ime Big Ben uporabljajo za celoten stolp, ime pravzaprav označuje le zvonec, celoten stolp pa se imenuje Clock Tower (Urni stolp). 96,3 metra visok stolp je zgrajen v viktorijanskem gotskem stilu. Po ocenah naj bi stolp tehtal 8.667 ton. Zaradi sprememb tal je stolp rahlo nagnjen proti severni strani, kar pa je, v primerjavi s stolpom v Pisi, zanemarljivo.

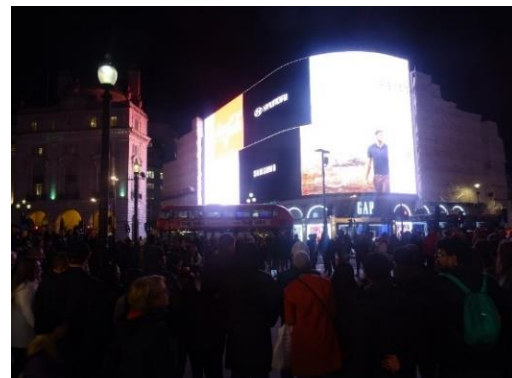
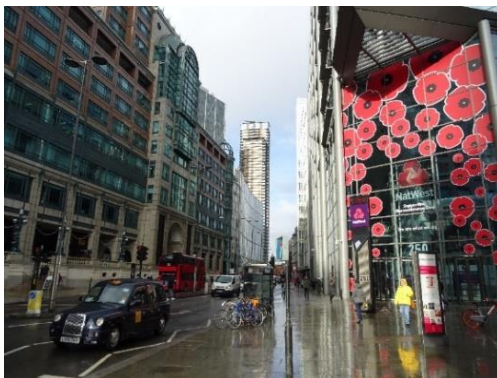
Cerkev svetega Petra pri Westminsteru

Je ena najpomembnejših verskih zgradb Združenega kraljestva in tradicionalno mesto kronanja in pokopavanja angleških in pozneje britanskih monarhov. V njej je pokopanih več kot 3300 oseb, ki so v britanski zgodovini nekaj pomenile (vključno z najmanj šestnajstimi monarhi, osmimi predsedniki vlad, pesniki, igralci, znanstveniki in vojaškimi voditelji ter neznani bojevnik).

Trafalgar square

Trafalgarski trg je ena izmed turističnih znamenitosti Londona, kjer je spomenik admiralu Horatiu Nelsonu, ki je 21. oktobra 1805 za Angleže izbojeval pomorsko bitko pri Trafalgarju. Tu je tudi Nacionalna galerija, kjer hranijo številne mojstrovine evropskega slikarstva. Na trgu se odvijajo poulične predstave, kjer žonglerji in drugi zabavljaci zabavajo mimoidoče.

Čarobni NAPOLI

POMPEJI Z VEZUVOM

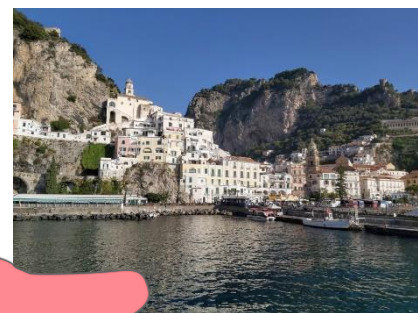
Ljudje z vseh koncev sveta obiščejo Napoli predvsem zato, ker se v bližini nahaja nekaj skoraj neverjetnega ter komaj predstavljivega – Pompeji. To je 2000 let staro rimsko mesto, ki je skoraj gotovo imelo velik vpliv v Rimskem imperiju. Z več kot 15.000 prebivalci so se Pompeji razvijali v mesto, ki je imelo terme, gostilne, areno, velik trg, pekarno, dve gledališči (eno je bilo namenjeno glasbi, drugo pa igri), veliko neprecenljivih kipov in še bi se kaj našlo. Izkopali so ga komaj tretjino, saj je bilo (in še vedno ga večina je) popolnoma zasuto s pepelom. Nad njim se namreč mogočno vzpenja Vezuv, ki je s svojim velikim izbruhom z eno potezo pometel mesto z zemljevidov. Pompeji pa niso bili edini oškodovan kraj – vulkan je hudo poškodoval tudi Herkulaneje in številne druge.

Pompeji z Vezuvom so velika znamenitost, ki se jo definitivno spleča obiskati.

OBALNA MESTECA

Kdorkoli že obišče Napoli, pač ne bo samo ždel na kavču, ujet med štirimi stenami, samo zato, ker si je že ogledal mesto. Eno uro ovinkaste ceste z avtobusom naprej namreč leži precej mestec. Samo po sebi se to ne sliši kot najbolj vznemirljiva pustolovščina, vendar imajo lepe plaže, pogled nanje pa je še toliko lepši. Prav s tega razloga se je tudi naša družina namenila tja. Da bi se izognili ovinkom, smo odrinili kar z ladjico. Ta pa je plula po morju, ki je sredi sezone natrpano z turisti. V vročih poletnih dneh se je zares lepo osvežiti v tako lepem morju, toda kaj, ko je v njem navadno toliko ljudi ...

Končno, cilj! Naša prva točka – Amalfi. Ne bom izgubljala besed – tega mesta so same stopnice. Ampak če sem takrat mislila, da jih je tam bilo preprosto preveč, potem pa res ne vem, kako naj bi se izrazila, ko sem videla Positano. No, zares me ne čudi, da ima vzdevek Navpično mesto. Če se povzpneš na sam vrh mesta, jih prehodiš ogromno! Bolj za šalo kot za res, sem jih nekaj časa štela – ter presegla 1000. Kakorkoli, dan je počasi šel h koncu, naše potovanje pa tudi. Vendar to še ni vse ...

NAPOLI

Ozke uličice, slavne picerije, hiše, tesno druga ob drugi – vse to zaznamuje Napoli. Najzanimivejše pa so se mi zdele katakombe. Tudi te so velika znamenitost. Ker so zaradi enostavnega kopanja hitro napredovali (kopali so po pepelu) ni čudno, da premorejo eno najširših zbirk v celi Evropi. In to še niso edine, ki jih imajo. Velika znamenitost je tudi *Nacionalni arheološki muzej Napoli*, ki je prav tako velik zalogaj. V njem hranijo obširno zbirko grških in rimskih starin, predvsem pa najdbe iz Pompejev in Herkulaneja (kipi, mozaiki, freske ...).

No, to je Napoli, čarobno mesto.

INTERVJU Z NAŠIM RAVNATELJEM,

G. JANEZOM KOBETOM

Janez Kobe, ravnatelj Osnovne šole Milojke Štrukelj Nova Gorica in vzoren bivši učenec z Dolenjske, natančneje z Osnovne šole Stopiče v bližini Novega mesta. Kot otrok je najraje bral žogo in se igral s frnikulami, njegov najljubši predmet je bila tehnika, najljubša učiteljica pa učiteljica slovenščine. Več o njem pa si lahko preberete v našem intervjuju, ki smo ga sestavili in izpeljali krožkarji petih razredov.

Pozdravljeni, gospod ravnatelj! Hvala, da ste se odzvali našemu povabilu na intervju.
Pozdravljeni!

Ali ste radi hodili v osnovno šolo?

Da, zelo rad.

Kaj Vam je bilo najbolj všeč?

To, da smo bili dobri prijatelji s sošolci, to, da smo se učili kakšne neumnosti ... Tako da ja, je bilo lušno.

Kateri je bil Vaš najljubši predmet? Zakaj?

Uf, to je težko. Recimo, da tehnika. Ker sem bil ustvarjalen. Uporabljali smo različne materiale, na primer les, papir, kovino, žico, pleksi steklo. To mi je bilo zelo zanimivo.

V katero osnovno šolo ste hodili?

V Osnovno šolo Stopiče, to je osnovna šola blizu Novega mesta.

Ste kdaj dobili ukor ali katero drugo kazen?

Uh, pa sem res dobil. Opomin sem dobil.

Zakaj pa?

Zato, ker sem šel v šolskih copatih v trgovino zraven šole in me je dobil ravnatelj.

Ste kdaj dobili nezadostno oceno?

Ne, to pa nisem.

Katero igro ste se najraje igrali s sošolci?

Tako kot vsi fantje smo radi brcali žogo, drugače pa je bila takrat zanimiva ena igra s frnikulami. Zbijali smo frnikule.

Se je šola, od kadar ste hodili Vi, kaj spremenila?

Da, od takrat, ko sem jaz hodil, se je ogromno spremenilo. Recimo, takrat je bilo še osem razredov, ni bilo devetega kot sedaj. Pa tudi marsikateri predmet se je dodal, recimo angleščino v drugi, tretji in četrti razred, pa še kakšen drugi predmet je prišel.

Ste bili kdaj izvoljeni za predstavnika razreda?

Sem bil, eno šolsko leto sem bil. Drugače pa sem bil raje blagajnik. Takrat, ko jem jaz hodil v šolo, še ni bilo položnic in smo pobirali denar v šoli. In jaz sem takrat pobiral denar.

Se Vam je kdaj zjutraj zdelo, da šola ni pomembna in da bi najraje še naprej spali?

Šola se mi je vedno zdela pomembna, ampak kdaj bi pa še vedno rad spal še kakšno uro.

Vam je mama kdaj pomagala pri učenju?

Ja, od začetka, tam prvi in drugi razred, potem pa ne več.

Kdo je bil Vaš najboljši prijatelj iz osnovnošolskih dni?

Prijateljev je bilo več, a najbolj se spomnim prijatelja Mirana.

Kateri je bil Vaš najljubši učitelj in zakaj?

Učiteljica slovenščine, ki je poučevala tudi glasbo. Z njo smo se vedno imeli fino, veliko smo se pogovarjali in veliko smo peli.

Ste kdaj zamudili v šolo?

Mogoče, ne vem. Se ne spomnim več.

S katerim prevoznim sredstvom ste največkrat odšli v šolo?

V šolo sem hodil peš, ker sem imel blizu.

Ste tudi takrat hodili na izlete? Vam je kateri ostal posebej v spominu?

Tudi mi smo hodili. Verjetno, se ne spomnim, kateri bi bil tisti poseben.

Kaj so Vam kuharice v šoli kuhale za kosilo?

To pa ne vem, ker nisem hodil na kosilo, sem hodil samo na malico.

Kateri poklic ste si želeli opravljati kot otrok?

Ko sem bil še čisto majhen, sem hotel postati policaj.

Kdaj in zakaj ste se odločili, da boste postali ravnatelj?

Ko sem bil že dolgo let učitelj, sem postal pomočnik ravnatelja in en dan, malo prej, kot sem postal ravnatelj, sem rekel, da je sedaj pa čas, da postanem ravnatelj.

Bi radi kaj sporočili našim bralcem?

Da, da pridno hodijo v šolo, da se učijo, ker to je zelo pomembno za naprej.

Najlepša hvala za Vaš čas. Želimo Vam veliko uspehov še naprej!

Novinarji 5. razredov

Kje smo se poučno potepali?

EKSKURZIJA PO VIPAVSKI DOLINI

V mesecu septembru smo učenci petih razredov odšli na ekskurzijo v Ajdovščino. Ogledali smo si njeno okolico ter raziskali majhen kraj v bližini po imenu Vipavski Križ.

Naš prvi postanek je bil v Vipavskem Križu. To je majhno mestece, ki leži v sredini zgornje Vipavske doline v neposredni bližini mesta Ajdovščina. Njegova podoba je opazna že od daleč, najbolj zanimive zgodbe pa se skrivajo znotraj obzidja. Sodi med najlepše zgodovinske kulturne spomenike Slovenije in je v celoti spomeniško zaščiten naselje. Skozenj sta nas vodila dva vodiča, saj smo se razdelili v dve skupini. Mestece je posebno zaradi kapucinskega samostana, kjer je nekoč živel in pridigal Janez Svetokriški. V mestece je leta 1563 prišel tudi Primož Trubar, ki je nagovoril zbrane.

Naslednji postanek je bil izvir reke Hubelj, ki je vir pitne vode za celo vzhodno Vipavsko dolino. Kmalu za tem pa smo že odhiteli k Fužinam, kjer so še do 20. stoletja delale peči in plavže, katerih ostanke vidimo še danes. Ob Hublju pa so delovale tudi kovačije.

Pred odhodom domov smo se seznanili še z mestom Ajdovščina in njenimi znamenitostmi. Ogledali so si ostanke rimskih term in nekdanjo utrdbo Castra.

Večini učencev je bila ekskurzija všeč in so izrazili željo, da bi se v prihodnje radi še udeležili podobnih ekskurzij.

Maša Ivana Lojk

GReGoRčičEVa DoMAčIJA

V sredo, 18. 9. 2019, zjutraj smo se vsi sedmi razredi odpravili na Gregorčičevo domačijo v kraj Vrsno nad Kobaridom.

Na poti v Vrsno smo šli mimo Kobarida, kjer smo si ogledali kip Simona Gregorčiča, ki je izdelan iz bron. Nato smo pred Vrsnim pomalicali in odšli naprej proti našemu cilju. V Vrsnem smo se odpravili proti Gregorčičevi hiši. Pred hišo nas je čakala vodička, ki nas je razdelila v tri skupine. Prva skupina si je ogledala pritličje hiše, druga prvo nadstropje, tretja pa Gregorčičev slap. Pri ogledih smo se izmenjevali.

V pritličju hiše smo videli staro črno kuhinjo in Gregorčičevo družinsko drevo. Nato smo se po zunanjem stopnišču odpravili v prvo nadstropje, kjer smo videli njegovo sobo in njegova najbolj znana dela: Soči, Nazaj v planinski raj ... Videli smo tudi njegova očala in obraz, narejen iz gline.

Po ogledu hiše smo se odpravili do znamenitega Gregorčičevega slapa. Tam nam je učiteljica slovenščine povedala zgodbo, kako je slap dobil ime, in nam zapela del pesmi »Nazaj v planinski raj«. Ko so si vse tri skupine ogledale vse znamenitosti, smo si ogledali še potok, ki je v središču Vrsnega in ponazarja smrt ljudi med soško fronto. Sedli smo na avtobus, ki nas je odpeljal do Gregorčičevega groba, ki je največji na pokopališču. Tam so nam tudi povedali, kaj ponazarja slika na nagrobniku. Po zaključenih ogledih smo se odpravili proti domu.

Vsem sedmim razredom je bil kulturni dan na Gregorčičevi domačiji zelo zanimiv in poučen, ker smo izvedeli veliko novega o Simonu Gregorčiču.

Taj Vižin, Claudia Postolov, Taja Brajdot

IZLET V BEVKOVE KRAJE

V petek, 4. 10. 2019, smo se šestošolci OŠ Milojke Štrukelj odpravili v Bevkov rojstni kraj – Zakojco. Primerno smo se obuli in toplo oblekli, s seboj pa vzeli sendvič, pijačo, nekaj sladkega, trdo mapo ter pisalo. Že zgodaj zjutraj smo čakali na avtobus. Ko je prispel, smo se posedli in našega sošolca – zamudnika, pustili, da je imel jutranji trening ob premikajočem se avtobusu. Usmilili smo se ga in ga spustili med nas.

Pot je bila dolga, ovinkasta, a zabavna, saj smo se lahko pogovarjali s prijatelji. Ko smo prispeli v Hudajužno do postajališča avtobusa, smo pomalicali. Res pa je, da je vse udeležence (učence) tega kulturnega dne presenetil hladen zrak, ki nas je premrazil do kosti. Po malici smo se odpravili v hrib.

Pot je bila strma, a tega večina sploh ni opazila, saj smo opazovali čudovito okolico. Končno smo prispeli do Volarjeve domačije, kot se

imenuje Bevkova domačija. Z vodičkama smo si šli ogledat notranjost, kjer smo dobili

tudi učne liste in izvedeli veliko informacij o življenju in delu Franceta Bevka. V pritličju smo si lahko ogledali veliko starih predmetov. Večino učencev je presenetilo, da je bila

zunanost hiše tako velika, znotraj pa so bili prostori precej majhni. V zgornjem nadstropju je bilo razstavljenih veliko Bevkovih del in nasmejali smo se ob njegovih karikaturah.

Po ogledu smo A-jevci in B-jevci prišli na plano, kjer smo

B-jevci zaigrali čudovito predstavo Bedak Pavlek, ki jo je napisal France Bevk. Poželi smo velik aplavz.

Po ogledu domačije in predstavi smo bili pripravljene na odhod. Po klancu smo se spustili nazaj do avtobusov, ki so nas odpeljali v naš rodni kraj – Novo Gorico, kjer so nas starši že nestrpno pričakovali.

Matic Lisjak in Zarja Zoroja Gabrie

OPAZOVANJE NOČNEGA NEBA

V ponedeljek, 21. 10. 2019, ob 18,20 smo se sedmošolci sestali pred športno dvorano naše šole.

Ko smo se zbrali, je prišel profesor Miran Tratnik in nas povabil v novogoriško gimnazijo. Odpeljal nas je v učilnico ter nam zelo podrobno razložil o zvezdah, o ozvezdjih ter njihova imena in kako so taka imena dobila (veliki voz, mali voz ...).

Po razlagi smo se odpravili v gimnazijski observatorij. Tam se je nahajal velik teleskop. Z njim smo videli Jupiter in njegove štiri lune, Saturn, ki ima tudi obroč in modrikasti Neptun.

Na hodniku sta nas čakala dva teleskopa. Skozi oba smo videli veliko črko F – v enem je bila črka obrnjena narobe, v drugem pa prav. Spet smo šli v učilnico, kjer je profesor pokazal, kako deluje teleskop.

Vzel je še laser za kazanje po nebu in že smo odšli na streho, kjer smo videli ozvezdja, ki smo jih prej našteali. Povedal nam je tudi o super novi, pa ne o trgovini, temveč o zvezdi. Ko zvezda eksplodira, ta eksplozija naredi super novo.

Bilo nam je zelo všeč, ker smo se vsi naučili nekaj novega o zvezdah. Preden smo šli iz razreda, smo se v imenu vseh sedmih razredov profesorju zahvalili za predavanje.

Claudia Postolov, Taja Brajdot, Taj Vižin

CANKARJEV DOM

V torek, 12. 11. 2019, smo učenci 7. razredov odšli v Cankarjev dom v Ljubljani. Ob 8,15 smo se odpeljali izpred šole, v Ljubljano smo prišli ob 10,00.

V Ljubljani smo, po poti proti Cankarjevemu domu, videli veliko zanimivih stavb. Najprej smo šli mimo Doma za brezdomce, nato smo videli Muzej šolstva, ki smo ga prejšnja leta že obiskali, Parlament in na koncu Cankarjev dom. V njem smo se posedli po klopcah in pomalicali. Kmalu sta prišli hostesi in nas odpeljali na ogled doma. Najprej smo šli v Kosovelovo dvorano, ki je prirejena v kino dvorano. Tam sta nam vodički povedali o gradnji in zgodovini doma.

Za tem smo si ogledali Štihovo dvorano, ki je posebna, saj je okrogle oblike. Tam smo videli tudi slavnega slovenskega igralca Domna Valiča. Povedali pa so tudi, da je načrt za Cankarjev dom naredil Edvard Ravnikar, ki je bil Plečnikov učenec.

Nato smo si ogledali največjo dvorano v Cankarjevemu domu – Gallusovo dvorano. V njej smo ugibali, koliko sedežev ima, in ne boste verjeli, sprejme lahko do 1545 obiskovalcev. V dvorani imajo tudi druge največje orgle v Evropi.

Linhartova dvorana je bila zadnja dvorana našega ogleda. V njej so nam pokazali prezračevalni sistem, saj je večina Cankarjevega doma zgrajena pod zemljo in bi slej ko prej vsi ostali brez zraka. Povedali pa so še, da so stropi zelo nizki, ker so pri gradnji pozabili na prezračevanje.

Po končanem ogledu smo odšli do garderob, kjer smo odložili bunde. Učiteljica je še razdelila karte za Glasbene reke, Simfonično matinejo Glasbene mladine Slovenije, in predstava se je lahko začela. Nismo bili sami, bili so skoraj vsi sedmi razredi iz cele Slovenije ter ostali gostje, skratka dvorana je pokala po šivih. Pozdravil nas je voditelj Juš Milčinski, pričakal pa nas je tudi Orkester slovenske filharmonije, ki nam je zaigral skladbe, katerih navdih so bile reke. Najprej smo začeli s skladbo *Glasba na vodi* avtorja Georga Friedrich Handla, sledile so še *Vltava*, ki jo je napisal Bedrich Smetana, slovenska *Ob Kolpi*, ki jo je spesnil Danilo Bučar ter za konec *Na lepi modri Donavi*, avtorja Johanna Straussa mlajšega. Dve skladbi so nam polepšali tudi baletni plesalci Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana, ki so nas s svojo z gibčnostjo in eleganco zelo navdušili. Za popestritev nam je voditelj sestavil tudi kviz Male sive rečice. Govorili smo o tem, kam se izlivajo različne reke – v Jadransko morje ali v reko Donavo.

V Ljubljani v Cankarjevemu domu mi je bilo zelo všeč predvsem zato, ker sem izvedel veliko novega. To mi bo za vedno ostalo v lepem spominu.

MALE SIVE CELICE –

kviz možgančkov

Na naši šoli, kot vsako leto, potekajo priprave na tekmovanje za Male sive celice. Naši učenci se pod vodstvom knjižničarke Bože Peršič že dvaindvajseto leto pripravljajo na ta kviz.

Lansko šolsko leto so se na televizijo, po letu premora, spet uvrstili naši tekmovalci: Maja Mamič, Aleksandra Postolov in Marko Berce. Bili so odlični, saj so prišli kar do četrtfinala.

Letos je knjižničarka na predtekmovanje povabila Emo Modrijan, Nikolo Atanasovskega in Jašo Vranješa.

Tudi oni so se zelo dobro odrezali in se skupaj s tremi drugimi najboljšimi primorskimi ekipami uvrstili na televizijsko tekmovanje. Že takoj po predtekmovanju so začeli s pripravami. Skoraj vsako jutro vadijo v knjižnici. Knjižničarka je Emo, Jašo in Nikolo izbrala zato, ker je opazila, da veliko vedo. Na ta kviz se uvrstijo le najbolj razgledani, zato že od šestega razreda pripravlja tiste, ki bodo morda čez kakšno leto odšli na tekmovanje. Na televiziji pa mora biti tudi malo sreče, da dobiš vprašanje, na katerega zagotovo poznaš odgovor. Da pa ni preveč treme, tekmovalce spodbujajo zvesti navijači. Po navadi so to sošolci, prijatelji, bratje in sestre, zraven pa gredo tudi bivši in bodoči tekmovalci. Navijači lahko v kvizu tudi dvakrat pomagajo tekmovalcem. Vsi, tako navijači kot tekmovalci, pa si želijo zmage in izleta v Gardaland.

Upam, da jim bo to leto šlo dobro, saj so zelo bistri in tudi marljivi. Devetošolec Nikola obvlada skoraj vse, ima velik smisel za humor in je kapetan, osmošolka Ema je zelo razgledana in ima številna priznanja s tekmovanj, sedmošolec Jaša pa rad potuje in tudi veliko ve. Čeprav so si zelo različni, se kot ekipa odlično razumejo in zelo dobro sodelujejo. Njihove možgančke so preizkusili 26. 11. 19 v Ljubljani. Pomerili so se z ekipo OŠ Šmartno v Tuhinju in se z 78 točkami uvrstili v nadaljnje tekmovanje. Oddajo z našimi tekmovalci si boste lahko ogledali v soboto, 14. decembra 2019, na 1. programu Televizije Slovenija ob 9,30.

Upam, da jih boste spodbujali in zanje navijali tako kot mi. Želimo jim vse dobro v nadaljnjem tekmovanju!

Če pa hočete izvedeti še kaj več o tekmovalcih, si preberite spodnje intervjuje z Emo in Jašo.

Zarja Zoroja Gabriel

Jaša, je bilo težko priti v skupino?

V bistvu se je knjižničarka posvetovala z vsemi učiteljicami, ki me učijo oz. so me kdaj učile. Skupaj so me potem izbrale.

Kakšna so tvoja pričakovanja?

Zelo veliko ponavljamo in se učimo. Tako da mislim, da nam bo šlo dobro. Na tekmovanje pa gremo predvsem za zabavo in da se naučimo nekaj novega.

**Izvedeli smo, da boš prav ti bil v možganskem labirintu.
Misliš da ti to gre in kako si se ujel s tistim, ki te vodi?**

To že treniramo. Mi kar gre, ker sem najmlajši in tudi najbolj spreten.

Čarna Perše

Emu, kako to, da si se odločila za sodelovanje v televizijski oddaji Male sive celice?

Zato ker, ko sem bila majhna, sem vedno gledala to oddajo in sem vedno želela sodelovati.

Ali si pričakovala, da boš prišla med tri tekmovalce, ki bodo zastopali našo šolo?

Da, saj mi je že mentorica prejšnje leto povedala, da bom.

Ali misliš, da naša šola lahko pride do zmage? Zakaj?

Da, mislim da lahko zmagamo, če se zelo potrudimo in imamo malo sreče.

Tisa Božič

... In kako smo bili kaj pridni? ...

Proteusovo tekmovanje iz znanja biologije

Letošnje Proteusovo tekmovanje na temo Človeška ribica in jamski ekosistem je potekalo 16. oktobra 2019. Bronasto priznanje so prejeli **Maja Mamič** in **Emo Modrijan** iz 8. a, **Nikola Atanasovski** iz 9. c ter **Vijan Pavlin** iz 9. d.

Emo Modrijan in Nikola Atanasovski sta se uvrstila na državno tekmovanje, ki bo v petek, 29. 11. 2019.

Sladkorna bolezen

V petek, 11. 10. 2019, je na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni. Udeležilo se ga je 22 učencev iz osmih in devetih razredov.

Bronasto priznanje je prejelo dvanajst učencev, in sicer **Maja Mamič, Emo Modrijan, Ula Simčič, Vita Haler, Lara Žiberna, Erna Nasič, Klara Gulin** iz 8. a razreda; **Maša Repovš** iz 8. c razreda; **Xander Bizjak, Nikola Atanasovski in Samo Vrabec** iz 9. c razreda ter **Vijan Pavlin** iz 9. d razreda.

Državnega tekmovanja so se udeležili Maja Mamič, Samo Vrabec in Vijan Pavlin.

Logika

Šolsko tekmovanje iz logike je potekalo 26. septembra 2019. Bronasto priznanje so prejeli **Zarja Zoroja Gabriel** iz 6. b, **Maja Humar, Julija Modrijan, David Šalamun, Matic Lisjak, Kristian Vujić** in **Bizjak Brina** iz 6. a, **Jakob Dornik Kofol** iz 6. c in **Laura Muren Bratuž** iz 6. d; **Denis Semič Simsič** iz 7. a in **Jaša Vranješ** iz 7. c; **Maja Mamič, Emo Modrijan in Sara Pavletič** iz 8. a, **Nina Ovidoni** 8. b in **Amel Mrkaljević** 8. c; **Marko Berce, Primož Kante, Nikola Atanasovski, Gaj Bizjak** in **Tiberij Tavčar** iz 9. c ter **Vijan Pavlin, Svit Figelj in Ela Jovović** iz 9. d.

Na državno tekmovanje so se uvrstili Denis Semič Simsič, Maja Mamič, Emo Modrijan, Marko Berce, Primož Kante, Vijan Pavlin, Nikola Atanasovski, Svit Figelj in Gaj Bizjak.

Cankarjevo tekmovanje

Tekmovanja za Cankarjevo priznanje, ki je letos potekalo v torek, 12. 11. 2019, se je udeležilo 47 učencev naše šole. Bronasto priznanje so prejeli devetošolec **Samo Vrabec**, osmošolki **Emo Modrijan** in **Neža Škibin, Teja Mikulin, Petja Dornik** in **Taj Vižin** iz sedmih razredov, **Julija Modrijan, Zarja Zoroja Gabriel, Jakob Dornik Kofol, Laura Muren Bratuž, Brina Bizjak, Maja Humar** in **Nika Mamič** iz šestega razreda, **Asja Leban, Melania Fakuč, Meta Koder** in **Nina Marija Lojk** iz petih razredov ter četrtošolci **Maksa Mešter, Nik Šavli, Leo Ačko, Teja Batistič, Leon Drnovšek** in **Jakob Pajntar**.

Na območno tekmovanje so se uvrstili tekmovalci iz 8. in 9. razredov.

ČESTITAMO!

KVIZ

1. »Živijo, stara sablja!« lahko rečemo:

- a) zarjavelemu meču
- b) dobremu prijatelju
- c) svoji babici
- d) učitelju matematike

2. Katera beseda ni sopomenka besedi »jeza«?

- a) bes
- b) srd
- c) razdraženost
- d) raztresenost

3. Kdaj ne uporabljamo jezika?

- a) ko obuvamo čevlje
- b) ko tiho beremo
- c) ko pletemo
- d) ko jezikamo

4. Če ti kdo reče, da si »žverca«, potem:

- a) imaš nogavice obute narobe
- b) si zelo živahen otrok
- c) si nepotrpežljiv
- d) si neveden

5. Dve letali vzletita. Eno vzleti iz Amerike, drugo pa iz Kanade. Na meji med državama treščita. Kje bodo pokopali preživele?

Ha ha ha ha ha ha!

Gresta vesoljec in pametna blondinka po cesti. Na tleh vidita sto evrov. Kdo jih najprej pobere - vesoljec ali pametna blondinka?

Nobeden, ker nihče od njiju ne obstaja.

Kako rečemo ovci brez glave in nog?

Oblak!

Kako daš slona v treh potezah v hladilnik? Odpreš hladilnik, daš noter slona in zapreš hladilnik.

Kako daš čivavo v hladilnik v štirih potezah? Odpreš hladilnik, daš slona ven iz hladilnika, daš čivavo noter in zapreš hladilnik.

Lev je imel zabavo. Prišle so vse živali razen ...? Čivave, ker je bila v hladilniku.

Lara Koder

BOŽIČ

Le kaj je v njih?
Kdo dal jih je?
Kot iskricice svetle
se otroci vesele.

Vsi nestrpni čakamo,
da darila se odpirajo.

Revni se še najmanjšega daru razvesele,
razvajenih bogatašev pa vsebina in pomen sploh ne zanimajo,
le, da jih imajo še in še.

Tako je s tem obdarovanjem,
vsi se ga veselijo,
čeprav nekaterim ne uspe
odkriti svetle čarovnije,
ki darila naredi čarobna.

Nekateri pa se za darila
sploh ne menijo.
Pri praznični mizi je
vsa družina zbrana,
ko pride pred njih
slastna hrana.

To vse je čar božiča,
ne pa darila polna kiča.
Notranja toplina se po ljudeh razleže
in jezik se vsem razveže.

**Božič praznik je topline,
zato takrat bodi v objemu družine.**

Zarja Zoroja Gabriel

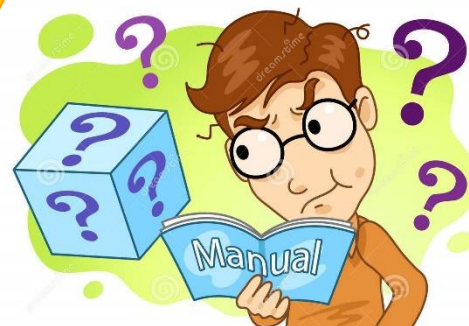
... uganke ...

Suličar, tenko pojoč,
pleše vso poletno noč.
Ko mesec čez nebo drsi,
napije tople se krvi.

Rad se zajček z njim
sladka,
mamica ga v juho da.
Če pa zobek imaš zdrav,
tudi tebi pride prav.

Tisti, ki jo prodaja,
je noče,
tisti, ki jo kupuje,
je ne rabi,
tisti, ki jo rabi,
je ne vidi.

Vse noči ob tebi
bedi,
se zjutraj zjezi,
ti spanje spodi.

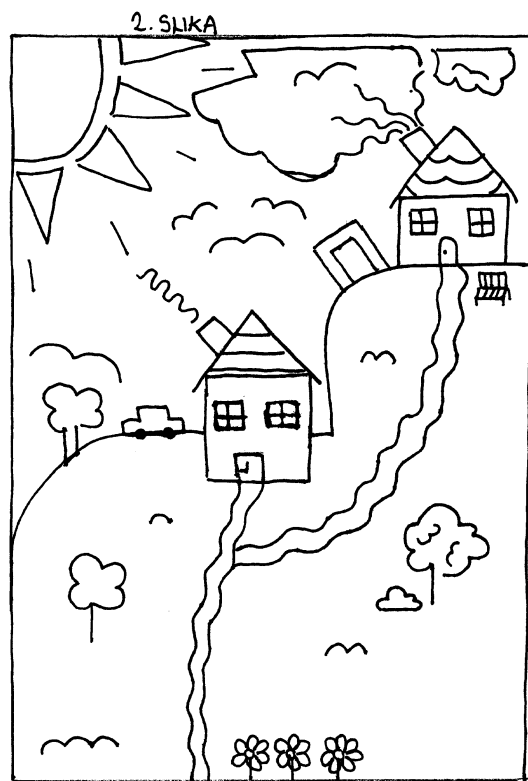

REŠITVE: komar, korenje, budilka, krsta

Liam Černic

Poišči razlike

(Najdeš jih več kot 20.)

Poišči ime naše šole

E	K	J	O	L	I	M	O	A	Š
A	N	O	S	C	D	E	L	G	T
E	B	B	N	F	E	O	Ž	V	R
P	H	O	O	S	Š	N	V	A	U
U	Š	L	V	M	I	J	U	Š	K
E	R	K	N	P	T	S	L	B	E
T	R	C	A	Z	D	G	Š	I	L
U	I	M	I	L	L	J	K	Č	J

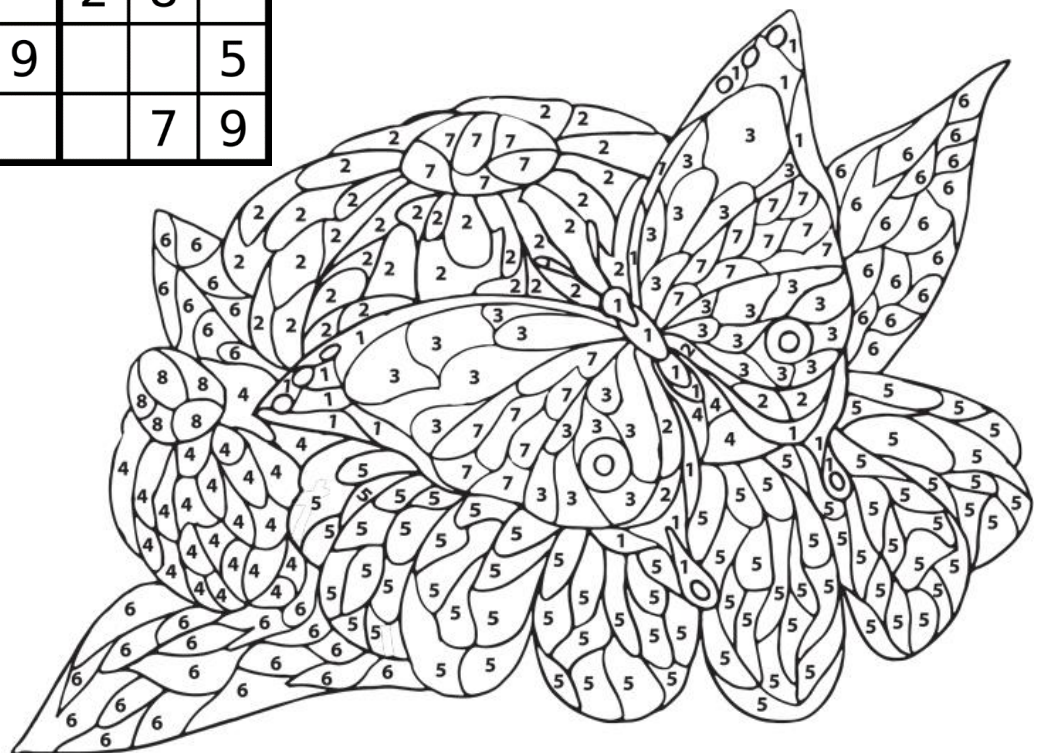
Maša Šavli

SUDOKU

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

SKRITA SLIKA

Pobarvaj prazne prostorčke z ustreznimi barvami in dobil boš sliko.

Zimska zgodba

Nekoč je živela veverička Bibi. Imela je rjav puhast kožušček in svetlikajoče zelene oči. Živela je v gozdu zraven Visokih gora, tako so se namreč imenovala gore zraven njihovega gozda. Bila je zelo hrabra veverička. Imela je veliko gozdnih prijateljev. Bližal se je božič. To je bil njen najljubši praznik.

Gozd je bil ves odet v snežno odejo. Vse naokoli se je lesketalo. Vsaka hiška, brlogec ali luknjica je imela vsaj praznični balonček za okras. Bibi se je zbudila na vse zgodaj. Komaj je sonce je pokukalo. Bile so počitnice, tako, da ji seveda ni bilo treba v šolo. Pogledala je na koledar. Bil je 25. december. »Juhuuu, božič,« je zavriskala Bibi. Komaj je čakala na ta dan. Vsako leto so se s prijatelji zmenili, da nekdo od njih pripravi božično večerjo. Po večerji skupaj pojejo božične pesmi, izmenjajo si darila ... Skupaj preživijo božični večer. In vsi se zabavajo. Letos je bila Bibi na vrsti. Bilo je še zgodaj, a je vseeno pripravila mizo za večerjo. Pogrnila je božični prt. Bilo je zgodaj, a še dobro, saj je morala nabrati še vse borovničke, orehe, lešnike in ostalo hrano. Oblekla si je plašček in obula škornje ter vzela košarico. Odšla je po beli stezici. Gozd je bil lep, a je vseeno bilo zelo mrzlo. Za zdaj še ne, a zvečer in v snežnih metežih bolje, da ne pomislim na to. Hodila je kar dolgo časa, a ni našla niti ene same borovnice. Zadala si je, da bo to najboljši božič do zdaj in da se bodo vsi njeni prijatelji zelo zabavali. Zato je odšla še naprej. Vse do tam, kjer še nikoli ni bila. Ustavila se je in pomislila. Kaj se ji vse lahko zgodi, saj je dobro vedela, da ne sme predaleč. A spomnila se je na to, da si je rekla, da mora biti to najboljši božič doslej. Pogledala je v košarico. Videla je, da v njej nima ničesar. »Ojej, moram dobiti hrano,« ni dolgo okrevala. Mahnila je naprej. Nebo je bilo zmeraj bolj mračno, saj je hodila že več ur. Bila je zelo utrujena, za hip je želela leči. A ni, saj je bila košarica še vedno prazna. Ustavila se je in pomislila, kje sploh je. Ozrla se je naokrog. Nič ji ni bilo znano. Nameravala se je vrniti. Zaslišala je glasen »BUM«, ki je odmeval vse naokoli. Nekaj sekund je bilo vse tiho. Kar naenkrat pa je se nekaj zatreslo. Bibi je pogledala navzgor. Iz gore je drvel plaz naravnost proti njej. Ni ji bilo treba dvakrat reči. Začela je teči hitro, toliko kot je mogla. A plaz je bil seveda hitrejši kot ona. Celo jo je zasul. Nekaj ur je ležala pod snegom. Ko si je malo opomogla in je odprla oči, je videla, da je bil že mrak. Na nebu pa je svetila polna luna. Ob sedmih so se s prijatelji zmenili za večerjo. Bibi je že dve uri zamujala. Njeni prijatelji so vedeli, da je zmožna zamujati eno uro, dveh ali več pa ne. Vedeli so, da se je želela za večerjo zelo potruditi. Nobenega listka ni bilo na vratih. Živali so se odločile, da jo gredo poiskat. Sklepali so, da je šla iz svoje znane okolice, saj bi se drugače že vrnila. Čeprav je bila noč, so se vseeno odpravili. Bibi je bila zelo premražena, skoraj bi izgubila upanje. Še malo, pa bi zaprla oči, če ne bi videla tega, kar je. V svetlobi lune je videla obris sani z jeleni in slišala glasno smejanje »HO, HO, HO«.

To je bil pravi čudež. Nasmehnila se je. Počasi, počasi je zapirala oči, srce ji je vedno bolj počasi bilo. Nekaj je zaslišala. Kot, da bi nekdo prihajal proti njej. Potem pa glas njenih prijateljev: »Bibi!« Še sreča. Pomagali si ji do doma. Tam se je pri ognjišču lepo pogrela. Prijatelji so ji v njeno najljubšo skodelico nalili vroč kakav. Skupaj so preživeli božič, sicer drugače, kot so si predstavljali, a je vseeno bil. Bibi ne bo nikoli pozabila dejanja svojih prijateljev, brez njih bi še umrla. Za vedno ji bodo ostali v spominu. Ti pa le pojdi na kraj, kjer je Bibi videla Božička. Seveda na božično noč, mogoče boš imel kaj sreče in ga boš tudi ti videl.

Maša Ivana Lojk

Šolska himna

Naša šola je šola množine,
ima čar dvojine, kot ti in jaz,
naša šola je šola bližine,
da nam je svetlo, da nam ni
mraz.

Naša šola je dar zgodovine,
uči sedanost za vse kar pride.
Mi smo del nje in se učimo,
kdo smo, kam gremo, kako
živimo.

Mi
iz mesta, ki diši,
mi
iz šole, ki cveti,
mi,
jaz in ti:

(refren)

smo Marljivi, Iskreni,
Ljubeznivi,
Olikani, Jasni, Kulturni,
Aktivni,
radi smo vidni in smo glasni,
zabavni in strastni.

Naša šola je dar zgodovine,
uči sedanost za vse, kar pride.
Mi smo del nje in se učimo,
kdo smo, kam gremo, kako živimo.

Mi
iz mesta, ki diši,
mi
iz šole, ki cveti,
mi,
jaz in ti:

(refren)

smo **Marljivi, Iskreni, Ljubeznivi,**
Olikani, Jasni, Kulturni, Aktivni,
radi smo vidni in smo glasni,
zabavni in strastni.

smo Marljivi, Iskreni, Ljubeznivi,

Olikani,

radi smo vidni in smo glasni,
zabavni in strastni.

Mi
iz mesta, ki diši,
mi
iz šole, ki cveti,
mi,
jaz in ti.

Avtorji: učenci krožka Šolsko novinarstvo

Mentorica: Nina Rogelja, univ. dipl. slov. in multiplikatorica na projektu

Popestrimo šolo 2016–2021